
Név nélkül I-VI.

Sárközi Anna

Nyíregyházi Főiskola
Képi ábrázolás, harmadik évfolyam

Ferenczy Zsolt, DLA

Napi szinten szembesülünk azzal, hogy elrabolnak embereket, ez áramlik a média minden területéről, újságokban, filmekben, sorozatokban jelennek meg. Abban a városban, ahol élek is előfordult eltűnés, szerencsére pozitív végkifejlettel. Édesanyám tanítónő a helyi általános iskolában, egyszer úgy jött haza, hogy nem találtak egy gyermeket, aki az iskolából ebéd után nem tért haza. Jó körülmények között élt és oka nem volt elmenekülni, mégsem találta senki sehol. Lelkileg mégis érzékenyen érinti még a nem hozzátartozó személyeket is, hiszen az ember akaratlanul is empátiát érez.

Szomorú tény, de minden nap több mint ezer fiatal tűnik el szerte a világon, gyarapítva ezzel az eltűnt gyerekek végeláthatatlan listáját. Fontosnak tartom az eltűnésekre felhívni a figyelmet. A környezetemben előforduló eset és a sok rémhír hallatán kezdett foglalkoztatni ez a téma.

Magyarország egyik legismertebb társadalmi célú programja és kampánya, az Ezer Lámpás Éjszakája 2011-ben indult el, a kampány célja, hogy meghonosítsák Magyarországon az USA-ban jól ismert „tejesdoboz” akciót. Ez azt szolgálja, hogy a lehető leghatékonyabb módon felhívják a társadalom figyelmét erre az aggasztó jelenségre, másrészt segítséget nyújtanak az eltűnt gyerekek felkutatására. Ennek kapcsán jelentek meg országszerte a tejes dobozokon, ásványvizes palackokon és toast kenyerek csomagolásán lévő fényképek és adatok az eltűnt gyerekekről.

A hat képből álló sorozatomat konkrétan ezek a képek ihlették, majd tervem a későbbiekben fogalmazódott meg.

Festményeim hangulatával próbáltam tükrözni az ilyen típusú hírekből fakadó érzések világát, így prezentálom a téma súlyosságát. Az alkotásaimon a gyerekek arcát közömbössé alakítottam, tekintetüket üressé, arcukat elmosódottá tettem, ezáltal utalva arra, hogy ők valószínűleg már nincsenek közöttünk. Nem a karaktereik alapján akartam különbözővé tenni őket és nem a képek realitását akartam megmutatni, hanem pont ellenkezőleg, arra helyeztem a hangsúlyt, hogy ezek a gyerekek semlegesnek tűnjenek. Asszociálni próbáltam a nyomtalanul eltűnt gyerekekre is. Hihetetlen számomra, Magyarországon évente 10-12 ezer gyerek eltűnését jelentik be, de igazán sokkoló, hogy egy statisztika alapján körülbelül 90-100 gyerek tűnik el nyomtalanul.

A munkáim nem illusztratív jellegűek, mivel a portrék közömbösek, ezzel az eltűnésre hívom fel a figyelmet, arra hogy ezeknek a történeteknek milyen súlyos következményei vannak. Országszerte tűnnek el fiatalok, a legtöbbször nem a jóléti államokból. Sajnos az eltűnések középpontjában az emberkereskedelem áll. Ezeknek az embereknek, közel 80%-a nő, akiket vagy rabszolgának, vagy prostituálnak adnak el.

A vásznaim 70X70 centiméteresek, melyekre akrillal felvázoltam, majd olajjal megfestettem a kiválasztott portrék alapján az elképzelésemet. Hat képből két-két portrét választottam az ásványvizes palackokról és a toast kenyér csomagolásáról, kettőt pedig a tejes dobozokról. Először a palackokról kezdtem festeni, mivel ezek rendszeresen felbukkantak a környezetemben, majd tejes dobozról. Érdekelt a téma ezért kutattam és így derült fény arra, hogy 2013-tól az új típusú toast kenyerek csomagolásán is feltűnnek az eltűnt fiatakorúak, ilyet is kerestem. A nevezésig hat képet készítettem, azóta dolgozom a sorozat bővítésén, pontosan kilenc képet szeretnék. Mindegyik csomagolásról három-három festményt fogok így készíteni, ezzel szimbolizálva, hogy a termékekre ennyi fényképet nyomtatnak.

A sorozatom címe, „Név nélkül”, ezzel utalok arra, hogy az eltűnések kapcsán az emberek úgymond „elvesztik” nevüket, mivel már nem használják őket, jelentőségüket veszítik.

Az eltűnések, mindennaposak világunkban és célom az volt, hogy erre hívjam fel a figyelmet, ezért terveim között szerepel, hogy az Ezer Lámpás Éjszakáját megrendezett rendezvényekre is elvigyem a képeket. Kilenc nagyvárosban szervezik meg ezt az eseményt május 25-én. Mind a kilenc képem részt venne a kampányban és licitálni lehetne rájuk, az ebből befolyó összeget pedig az „Együtt az Eltűnt Gyermekéért Alapítvány” részére ajánlanám fel, szeretnék ezzel támogatást nyújtani és részese lenni ennek a „programnak”.

Az alapítványról érdemes tudnunk, hogy egy fiatal lány, Sinka Vivien eltűnt kiskorúak megkeresésére tette fel az életét. 2012 nyarán elindított internetes kampányának eredményeként már több tucat gyermeket találtak meg. Volt, akit külföldről hozatott haza,

másokat emberkereskedők markából mentett meg. „Együtt Az Eltűnt Gyermekekért” néven alapítványt hozott létre, céljai között szerepel egy országos hálózat kialakítása is.

